

Θεατρικό Αναλόγιο Θεατρικοί δημιουργοί στις Βρυξέλλες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Τα Αερόφυτα

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Συνδεδεμένοι

ΤΑΣΟΣ ΝΥΧΑΣ
Καρό Παιδιά Ριγέ Πατεράδες

NEWSVILLE
Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

11 Μαρτίου 2023

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι (ΕΘΕ-www.ellther.com), δραστηριοποιείται στις Βρυξέλλες από την ίδρυσή του το 1984. Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985, αφού χρειάστηκε κάποιος χρόνος για τις απαραίτητες διαδικασίες για τη σταθεροποίηση της Ομάδας και την επιλογή του κατάλληλου έργου. Το έργο αυτό ήταν ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρτη, Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης και ο συγγραφέας τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση. Από τότε η Ομάδα ανέβασε με τον αυθορμητισμό και τη δυναμική του ερασιτέχνη πολλά έργα έχοντας ως βάση το Ελληνικό δραματολόγιο, από κλασικά όπως οι *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη έως σύγχρονα έργα νέων Ελλήνων δημιουργών, όπως ο Γιώργος Παλούμπης, Γιώργος Ηλιόπουλος, Άκης Δήμου, Ανδρέας Στάκος, Βασίλης Μαυρογεωργίου, Βασίλης Κατσικονούρης αλλά και καθιερωμένων Ελλήνων συγγραφέων, όπως ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, ο Μανώλης Κορρές, ο Κώστας Μουρσελάς, ο Γιώργος Διαλεγμένος, ο Γιώργος Θεοτοκάς και άλλοι. Καλύφθηκαν έτσι σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου: κωμωδία και κωμειδύλλιο, δράμα, θέατρο του παραλόγου, αστυνομικό, πολιτικό, μονόλογος, θέατρο ντοκουμέντο, σουρεαλιστικό, σάτιρα, κοινωνικό κλπ.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά», με την παιδική μας σκηνή. Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών. Στα πλαίσια αυτής της παιδικής σκηνής δόθηκε η ευκαιρία και για το ανέβασμα έργων που γράφτηκαν από μέλη της Ομάδας ακριβώς για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της: *Ο Χρυσοβεργαής και Ηλιοτάτη* (βασισμένο σε Ελληνικά παραμύθια, το 2000) *Το Κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων* (βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα της Μυρτώς Κοντοβά, το 2004) *Η Φεγγαρολούλουδη* (βασισμένο στις Χίλιες και μια Νύχτες, το 2006) από τον Τάσο Νυχά, και *Τραγούδι για δύο*, (πρωτότυπη μουσικοχορευτική κωμωδία, το 2007) από τη Νάνσυ Πασκάλ.

Στο πέρασμα του χρόνου ιδρύθηκαν κι άλλες θεατρικές Ομάδες και οι Βρυξέλλες ευτύχησαν να δουν εξαιρετικές παραστάσεις, αρκετές από τις οποίες ήταν πρωτότυπες δημιουργίες μελών αυτών των ομάδων, ανθρώπων που ζούσαν αλλά και δημιουργούσαν στην πόλη αυτή.

Μεταξύ αυτών χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Γιάννη Οικονομίδη οι δημιουργίες του οποίου ανέβηκαν με επιτυχία στη σκηνή από την Θεατρική Ομάδα του Λυκείου Ελληνίδων Βρυξελλών ([LEB-https://leb.allmystories.net/theater-team](https://leb.allmystories.net/theater-team)) ενώ τελευταία εμφανίστηκε στα θεατρικά δρώμενα των Βρυξελλών και ο Δημήτρης Στασινόπουλος, ο οποίος αρχικά λειτούργησε στα πλαίσια της Ομάδας ΘΕΣΠΙΣ, και ο οποίος παρουσίασε τον Απρίλιο του 2022 το έργο του *Η απόπειρα*, το οποίο μάλιστα εκδόθηκε και από την ΚΑΠΑ Εκδοτική των Αθηνών.

Ο Γιάννης Οικονομίδης επιπλέον με το έργο του *Τα Αερόφυτα*, τιμήθηκε με το Α' Βραβείο στην Πρώτη Διεθνή παρουσίαση νέων έργων διαγωνιστικού τμήματος του αφιερώματος «Crossing Borders» του Analogio International Festival 2022 (περισσότερα σε άλλες σελίδες του προγράμματος).

Η ιδέα της παρουσίας του έργου *Τα Αερόφυτα* και στις Βρυξέλλες, σε μια αντίστοιχη εκδήλωση «Αναλογίου», ήλθε διαβάζοντας το άρθρο του «δικού» μας ιστότοπου «Newsville» της 27ης Σεπτεμβρίου 2022: (<https://www.newsville.be/ta-aerofyta-toy-yanni-oikonomidi-se-theatriko-analogio-stin-athina/>). Ο συντάκτης του άρθρου, Γιάννης Δήμας, μετά από εκτενή παρουσίαση του έργου και της επιτυχίας του στον παραπάνω διαγωνισμό, καταλήγει με την εξής φράση: «Στο τέλος αυτής της γιορτής θεάτρου στο Πεδίο του Άρεως σκέψη και επιθυμία όλων αποτελεί η ιδέα του να δούμε σύντομα τη μεταφορά του θεατρικού κειμένου του Γιάννη Οικονομίδη, στο Βέλγιο, στις Βρυξέλλες.»

Με αυτή την ξεκάθαρη προτροπή, αποφασίσαμε να οργανώσουμε μια βραδιά «Θεατρικού Αναλογίου» σε συνεργασία με τον «ΚΥΚΛΟ», παρουσιάζοντας το έργο *Τα Αερόφυτα* του Γιάννη Οικονομίδη εμπλουτίζοντας παράλληλα την εκδήλωση με την παρουσίαση δύο ακόμη έργων, το έργο *Συνδετήρες* του Δημήτρη Στασινόπουλου και το έργο *Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες*, μια δραματουργική προσαρμογή του ομώνυμου διηγήματος του Βασίλη Κατσικονούρη από τον Τάσο Νυχά.

Ελπίζουμε να εκτιμήσετε τη νέα μας αυτή προσπάθεια και μέσα από αυτή να γνωρίσετε και την πρωτότυπη συγγραφική θεατρική συμβολή ορισμένων-υπάρχουν ασφαλώς και άλλοι-από τους «θεατρικούς δημιουργούς» των Βρυξελλών, μιας πόλης που το θέατρο της Διασποράς πραγματικά ανθεί.

Καλή σας διασκέδαση.

Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι Βρυξελλών

Ο ΚΥΚΛΟΣ με ιστορία ήδη τεσσάρων και πλέον δεκαετιών δραστηριοποιείται ως μια εθελοντική πρωτοβουλία Ελλήνων που ζουν στο Βέλγιο με σκοπό την προβολή της ελληνικότητας μέσα από τον σχεδιασμό και την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων λόγου και τέχνης, όπως παρουσιάσεις βιβλίων, συζητήσεις, προβολές κινηματογράφου, μουσικές εκδηλώσεις κλπ. που έχουν μια κάποια διατομή με τον Ελληνικό πολιτισμό, την Ελλάδα και την επικαιρότητά της τόσο στην τοπική όσο και στην ευρωπαϊκή της διάσταση.

Η δραστηριότητα του ΚΥΚΛΟΥ σχετικά με το θέατρο περιέλαβε στο παρελθόν μετακλήσεις επαγγελματικών θεατρικών παραστάσεων –κυρίως μονολόγων – από την Ελλάδα καθώς και διενέργεια διαγωνισμού συγγραφής θεατρικού έργου από πρωτοεμφανιζόμενο Έλληνα συγγραφέα, σε συνεργασία με βελγικό θεατρικό θίασο. Η συνεργασία του ΚΥΚΛΟΥ με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι και μάλιστα σχετιζόμενη πάλι με έργο του Β. Κατσικονούρη, είναι η δεύτερη, εφόσον τον Μάρτιο του 2019 είχε συμμετάσχει, μετά την παράσταση του θεατρικού μονολόγου *Ο Μάκης*, σε εκδήλωση που περιελάμβανε συζήτηση με τον συγγραφέα και το κοινό και παρουσίαση ομιλίας της θεατρολόγου κ. Κατερίνας Θεοδωράτου για το νεοελληνικό θέατρο.

Ο συγγραφέας Βασίλης Κατσικονούρης, ο Τάσος Νυχάς του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου και η Μαρία Πατακιά του ΚΥΚΛΟΥ, στο τέλος της παράστασης του έργου *Ο Μάκης* στις Βρυξέλλες το Μάρτιο του 2019

Αναλόγιο: το έπιπλο που χρησιμεύει ως βάση στηρίξεως ενός βιβλίου για την ανάγνωσή του. Το θεατρικό Αναλόγιο, κατ' αναλογία είναι η «ανάγνωση» ενός «θεατρικού κειμένου» από «ηθοποιούς» σε κάποιο «κοινό».

Στα Αγγλικά υπάρχουν δύο αντίστοιχοι όροι, **Reader's Theater** και **Closet Drama** ή **Closet Play**.

Ο όρος **Reader's Theater-(Θέατρο Αναγνώστών)**, αναφέρεται σε ένα «θέατρο» στο οποίο οι ηθοποιοί παρουσιάζουν αναγνώσεις θεατρικών έργων χωρίς κοστούμια, αντικείμενα, σκηνικά ή ιδιαίτερο φωτισμό. Είναι επίσης γνωστό ως "θέατρο του μυαλού", και "θέατρο ιστοριών", και οι παραστάσεις συχνά ονομάζονται "ώρες ανάγνωσης" ή "αναγνώσεις έργων". Η μορφή του θεάτρου αυτού θεωρείται από ορισμένους αντίστοιχη με τις απαγγελίες της επικής ποίησης στην Ελλάδα του 5ου π.Χ. αιώνα. Παρόλο που αρχικά υπήρχαν μόνο κείμενα και σκαμνιά, σήμερα η επιλογή για ανάγνωση ή απομνημόνευση ή εάν θα υπάρχει κίνηση ποικύλλουν ανάλογα με τις επιθυμίες της ομάδας των παραστάσεων. Το «Θέατρο Αναγνώστών» μπορεί να δραματοποιήσει και μη θεατρική λογοτεχνία, όπως ένα μυθιστόρημα ή διήγημα ή ποίημα.

Ο όρος **Closet Drama /Closet Play-(Κρυφό Θέατρο)**, αναφέρεται σε έργα που προσφέρονται περισσότερο για ανάγνωση παρά για θεατρική παρουσίαση. Ιστορικά, αυτό το είδος χρησιμοποιείτο για να αντιμετωπισθεί η λογοκρισία, σε περίπτωση π.χ. πολιτικών έργων. Έτσι, θεωρήθηκε ότι ήταν ένα απελευθερωτικό στυλ γραφής. Το χρησιμοποιούν επίσης και όσοι δεν έχουν πρόσβαση στο εμπορικό θέατρο, και σε αυτό το πλαίσιο έχει συνδεθεί στενά με την πρώιμη σύγχρονη γυναικεία γραφή. Πράγματι γυναίκες συγγραφείς μπορούσαν έτσι να γράψουν δημόσια τις απόψεις τους και το δικό τους πολιτικό λόγο χωρίς να εκτίθενται επικίνδυνα σε μεγάλο κοινό.

Όταν η αγγλική κυβέρνηση απαγόρευσε τις δημόσιες παραστάσεις, (1642-1660), η ανάγνωση έργων αντικατέστησε το θέατρο και άρχισαν να γράφονται έργα πολιτικού περιεχόμενου, η ανάγνωση των οποίων θεωρήθηκε επαναστατική πράξη. Αρκετά τέτοια έργα και μάλιστα σε στίχους γράφτηκαν στην Ευρώπη μετά το 1800, συχνά εμπνευσμένα από κλασικά έργα. Ο Φάουστ του Γκαίτε, από τα πιο αναγνωρισμένα έργα στην ιστορία της γερμανικής λογοτεχνίας, γράφτηκε ως «Κρυφό» θέατρο αν και έχει παρουσιαστεί στη σκηνή συχνά. Ο Λόρδος Βύρων καθώς και ο Αλεξάντρ Πούσκιν αφιέρωσαν επίσης πολύ χρόνο στη γραφή «Κρυφών» Έργων.

Θεατρικό Αναλόγιο-Ιστορία (Συνέχεια)

Στη Γαλλία, καθιερώθηκε ο όρος **Théâtre/Spectacle dans un fauteuil (Θέατρο/Παράσταση σε μια πολυθρόνα)** που αποδίδεται στον Αλφρέ ντε Μυσσέ (1810-1857), Γάλλο ποιητή, θεατρικό συγγραφέα και μυθιστοριογράφο. Μετά την παταγώδη αποτυχία που είχε το ανέβασμα του έργου του *Βενετσιάνικη Νύχτα* το 1830, «πολύ ποιητικό για να είναι θεατρικό», και με την παρότρυνση φίλων του εκδοτών, παρουσίασε την ιδέα του για ένα θέατρο «που να διαβάζεται στο σπίτι, ένα θέατρο που δεν φοβάται τον ρομαντισμό, τον πολλαπλασιασμό των χαρακτήρων του και τις αλλαγές σκηνοικού, απαλλαγμένο από τις συμβάσεις της σκηνής».

Ως είδος, το Αναλόγιο είναι το μεταίχμιο μεταξύ κειμένου και σκηνής, πριν δηλαδή το θεατρικό έργο αποδοθεί στη σκηνή ανάλογα με την πρόθεση και την αντίληψη του εκάστοτε σκηνοθέτη.

Το είδος αυτό προσφέρεται ιδιαίτερα για μια αυθεντική γνωριμία με τα θεατρικά κείμενα, για την τριβή με τη θεατρική γραφή και την καλλιέργειά της, με έμφαση στη λογοτεχνική της υπόσταση. Η ανάγνωση ενός έργου από ηθοποιούς σε κάποιο ακροατήριο, αναδεικνύει τη ζωντάνια και την ιδιαιτερότητα της γραφής αυτής, χωρίς να προχωρά στην καθαρά θεατρική απόδοση του έργου.

Το Αναλόγιο αποτελεί μία διαδεδομένη μορφή παρουσίασης ενός άγνωστων και αδημοσίευτων έργων δίνοντας έτσι ευκαιρίες σε συγγραφείς και θεατρικά κείμενα να γνωστοποιηθούν και ενδεχομένως εν συνεχεία να αποτελέσουν δραματουργική ύλη για μια ολοκληρωμένη θεατρική παράσταση.

Τα εκατοντάδες Φεστιβάλ Αναλογίου σε όλον τον κόσμο έχουν προσφέρει βήμα και φωνή σε δραματουργούς και έχουν αναγάγει την τέχνη του Αναλογίου σε αυτόνομη παραστατική μορφή, όπου κυριαρχεί η σχεδόν «στατική σκηνοθεσία», χωρίς οι ηθοποιοί να αγχώνονται για την αποστήθιση του κειμένου ή την εκτέλεση των επιβεβλημένων ενεργειών τους. Είναι απελευθερωτικό το Αναλόγιο, διότι διεγείρει τη φαντασία χωρίς όμως το κόστος (σκηνικά, κοστούμια, ειδικά φωτιστικά μέσα κ.α.) και το άγχος (εντατικές πρόβες κ.α.) μίας παραδοσιακής θεατρικής παραγωγής.

Ωστόσο, συχνά, όπως συμβαίνει, εν πολλοίς ή εν ολίγοις και στο δικό μας Αναλόγιο απόψε, ο εκφερόμενος δραματικός λόγος εμπλουτίζεται ή ακόμη και «εικονοποιείται» από «σκηνοθετημένες» στιγμές, με χρήση αντικειμένων, μουσικής και θεατρικού φωτισμού.

Τάσος Νυχάς

«ΑΛΦΑ» όπως Ανάγνωση, Αναλόγιο, «Αερόφυτα»

Το θεατρικό αναλόγιο, διεθνώς σήμερα περισσότερο γνωστό ως **Staged Reading**, είναι μια σκηνοθετημένη ανάγνωση νέων θεατρικών κειμένων. Για να παρουσιαστεί ένα έργο προηγείται η διαδικασία δοκιμών όπως και η προετοιμασία βασικών στοιχείων μιας παράστασης. Προτεινόμενη συνθήκη: σκηνοθεσία ανάγνωσης, βασικά σκηνικά, λιτά κοστούμια, μουσική.

Στην Ελλάδα, το Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο ιδρύθηκε το 2005 από την κα Σίσσυ Παπαθανασίου, ιστορικό πολιτισμού, δραματουργό, σκηνοθέτη και μεταφράστρια, σήμερα Προϊσταμένη Διεύθυνσης Γραμμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Ξεκίνησε με σκοπό την ανάδειξη της σύγχρονης ελληνικής θεατρικής γραφής λειτουργώντας υποστηρικτικά στην παρουσίαση νέων έργων πρωτοεμφανιζόμενων, ανερχόμενων αλλά και γνωστών και καθιερωμένων θεατρικών συγγραφέων και δημιουργών και αναζητώντας νέες φόρμες θεατρικής γραφής και καινοτόμες ιδέες. Δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στις συγγραφικές προσπάθειες, που εξερευνούν τις δυνατότητες του λόγου ως προς τη δημιουργία μιας νέας αφήγησης μέσα από μικροϊστορίες που συνθέτουν μια μεγάλη εικόνα η οποία, συχνά ξεπερνάει τη φαντασία και την Ιστορία.

Με την προσωπική δέσμευση της κας Παπαθανασίου και με πίστη στις προοπτικές του νεοελληνικού θεάτρου το Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο αποτελεί έναν δημοφιλή θεσμό ο οποίος αυξάνει συνεχώς τη διεθνή του δραστηριότητα και προβολή, συμμετέχοντας σε διεθνή δίκτυα, συνεργαζόμενο με το Διεθνές Φόρουμ Θεατρικών Συγγραφέων και το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου της UNESCO· έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Φεστιβάλ EFA και από το 2017 χαρακτηρίστηκε ως «Σημαντικό Φεστιβάλ της EFFE (Ευρώπη για Φεστιβάλ, Φεστιβάλ για την Ευρώπη)» στο πλαίσιο «μιας σημαντικής προσπάθειας για την προώθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας και των πολιτιστικών ανταλλαγών».

Το Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο, διαγράφει μια μακρά, δημιουργική και καταξιωμένη πορεία, η οποία το αναδεικνύει σε έναν από τους μακροβιότερους

Εισαγωγή από τον ΚΥΚΛΟ:

Μαρία Πατακιά
Γενική Γραμματέας

Τα Αερόφυτα
Γιάννη Οικονομίδη

Σκηνοθεσία: Μαρία Καραχάλιου και Γιάννης Οικονομίδης-

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)

Γαλάτεια Γιαλιτάκη, Σόνια Καρασαββίδου, Ηλίας Κοντέας, Γιώργος Λιόλιος, Χρήστος Παναγιωτακόπουλος και Δημήτρης Πουρνιάς

Διάλειμμα 10 λεπτών

Συνδεδητές

Δημήτρη Στασινόπουλου

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Στασινόπουλος

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)

Ηλίας Ξυδιάς, Εμμανουέλα Πρινωτάκη, Γιάννης Ρόδιος, Τάκης Πλέσσας και Μαριάννα Τσελεπή

Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες

Βασίλη Κατσικονούρη

Δραματική επεξεργασία και σκηνοθεσία:

Τάσος Νυχάς

Πρωτότυπη Μουσική: Μάνος Νυχάς

Συμμετέχουν: (με αλφαβητική σειρά)

Στέλλα Ανδρουλάκη, Απόστολος Ιωακειμίδης, Πάνος Μιχαέλης, Τάσος Νυχάς Βαγγέλης Οικονομίδης, Τάκης Πλέσσας, Γιάννης Ρόδιος

Φωτισμοί, ενδυματολογική επιμέλεια, μακιγιάζ επιλογή μουσικής και ήχων , όπου υπάρχουν έγιναν με φροντίδα των σκηνοθετών

Φωτογραφίες από τις πρόβες

Τα αερόφυτα

Συνδεδητές

Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες

πολιτιστικούς θεσμούς, σε μια από τις πιο επιτυχημένες ιδιωτικές πρωτοβουλίες στο πολιτιστικό τοπίο της Ελλάδας. Αποτελεί κοινό τόπο συνάντησης της ελληνικής δραματουργίας με τις δραματουργίες άλλων χωρών. Είναι ένας ζωντανός φορέας που προβάλλει την ελληνική και ξένη θεατρική γραφή, υποστηρίζει το κείμενο, υπογραμμίζει τη θεατρικότητά του και αναδεικνύει τη μαγεία του θεάτρου.

Επιπλέον, οργανώνει θεματικά αφιερώματα, αφιερώματα σε Έλληνες συγγραφείς και δραματουργίες άλλων χωρών, συμπόσια, ημερίδες, πραγματοποιεί συνεργασίες με ελληνικά και ξένα Πανεπιστήμια, εκπαιδευτικά προγράμματα, εκδόσεις θεατρικών έργων καθώς και προγράμματα φιλοξενίας με αναθέσεις συγγραφής και παρουσίασης έργων. Πολλές παραγωγές του προωθούνται σε εθνικά και δημοτικά θέατρα και ελεύθερες σκηνές και ταξιδεύουν στο εξωτερικό συμμετέχοντας σε ανάλογες διοργανώσεις και κερδίζοντας διεθνή βραβεία.

Το Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο 2022 πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη και την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, την υποστήριξη της Περιφέρειας Αττικής, την αιγίδα του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού, την ευγενική υποστήριξη του Ιδρύματος Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου, την αιγίδα του Συνδέσμου Εκδοτών Βιβλίου και με τη συνεργασία της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων, του Ωδείου Αθηνών, του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός», του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου και της ΣΤΑ.ΣΥ.

Γιάννης Οικονομίδης

Γιάννης Οικονομίδης

Τα Αερόφυτα

Ο Γιάννης Οικονομίδης είναι τυπικό δείγμα της Ελληνικής διασποράς. Γεννήθηκε στο Κάιρο (Αίγυπτος) το 1945, σπούδασε στην Αθήνα στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο και περάτωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές (Ph.D.) στο Πανεπιστήμιο του Texas (Austin) στις ΗΠΑ. Εργάστηκε σαν ερευνητής σε θέματα γενετικής και βιοχημείας στην Ελλάδα, ΗΠΑ και Βέλγιο. Από το 1987-2010 υπήρξε ανώτερος αξιωματούχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες, σε θέματα που αφορούν την έρευνα στην Βιοτεχνολογία.

Από τις αρχές του 1990 ασχολήθηκε, κυρίως σκηνοθετικά, με το Ελληνικό ερασιτεχνικό θέατρο στις Βρυξέλλες. Για την Θεατρική Ομάδα του Λυκείου Ελληνίδων Βρυξελλών (ΛΕΒ) έχει γράψει πολλά θεματικά θεατρικά δρώμενα και άλλα σκηνικά κείμενα που τα έχει συσκηνοθετήσει με την Μαρία Καραχάλιου (υπεύθυνη καλλιτεχνικών δράσεων ΛΕΒ).

Τα «Αερόφυτα», θεατρικό έργο μικρής φόρμας, απέσπασαν το Α' Βραβείο συγγραφής θεατρικού έργου στον διεθνή διαγωνισμό παρουσίασης νέων έργων που διοργανώθηκε το 2022 από τον οργανισμό «Διεθνές Φεστιβάλ Αναλόγιο» (Analogio International Festival 2022) με θέμα «Crossing Borders» (Διασχίζοντας Σύνορα) στο πλαίσιο της επετείου μνήμης για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Στο διαγωνισμό μπορούσαν να κατατεθούν κείμενα που πραγματεύονται την έννοια της πατρίδας, του ξεριζωμού, της μετακίνησης, της διασποράς και της μετεγκατάστασης των πληθυσμών από την αρχαιότητα έως σήμερα.

Η συμμετοχή του (Βέλγιο) με το πρωτότυπο θεατρικό κείμενο «Τα Αερόφυτα», επιλέχθηκε μεταξύ άλλων θεατρικών κειμένων από όλο τον κόσμο, 11 από τα οποία προκρίθηκαν στον διαγωνισμό. Το κείμενο σκηνοθέτησε η Σοφία Καραγιάννη, τη μουσική επιμέλεια είχε ο Κωνσταντίνος Πασσάς ο οποίος και συμμετείχε στην ερμηνεία μαζί με τους Βασιλική Διαλυνά, Γεωργία Κυριαζή, Σωτήρη Δούβρη και Αλέξανδρο Τούντα. Την μετάφραση των υπερτίτλων στα αγγλικά επιμελήθηκε ο Δημήτρης Πουρνιάς.

«Τα αερόφυτα είναι επίφυτα που μπορούν και επιβιώνουν στα πιο αλλόκοτα περιβάλλοντα. Έχουν υποτυπώδεις ρίζες και ίσως αμβλυμμένες μνήμες.» Έτσι θα έλεγαν στο διάλογό τους στο μονόπρακτο «Τα Αερόφυτα», ένας Έλληνας διεθνής τεχνοκράτης και μια Ελληνίδα ακτιβίστρια, οι κύριοι χαρακτήρες του έργου. Οι μνήμες των ριζών τους ασφυκτιούν, προσπαθούν ν' ανέβουν στη σκηνή, προσπαθούν να συνυπάρξουν μαζί τους, ζητούν διέξοδο. Αυτοί πάλι, φοβούνται τον πόνο του ξεριζώματος ακόμα και τον πόνο της μνήμης του ξεριζώματος. Όσο αφήνουν τις ρίζες να ατροφούν και να γίνονται σαν των αεροφύτων θα τους βοηθήσουν – ίσως να επιβιώσουν σε ένα κόσμο που κοινωνικά και περιβαλλοντικά μεταβάλλεται συνεχώς.

Αυτά τα ιδιόμορφα φυτά, τί να σημαίνουν άραγε για τον σημερινό και αυριανό άνθρωπο με την βαλίτσα του Μετανάστη ή τον μπόγο του Πρόσφυγα;

«Τα Αερόφυτα» αποτελούν ένα θεατρικό διάλογο για τις μνήμες. Οι μνήμες, άλλοτε επίμονες και άλλοτε επίπονες, ζωντανεύουν ζητώντας τη δικαίωσή τους ή τον κατεναυσμό τους. Πρέπει να ζήσουμε μαζί μ' αυτό το πολύτιμο φορτίο. Στις Βρυξέλλες, ανεβαίνουν στη σκηνή από φίλους που μας συνδέουν μνήμες σκηνικού σανιδιού. Η Μαρία Καραχάλιου και ο Γιάννης Οικονομίδης, εδώ και δεκαετίες, μαζεύουν μνήμες, τραγούδια και σκηνικές στιγμές που τις σκορπούν. Κι αυτές, σαν αερόφυτα, κατακάθονται στο δρόμο μας για να μας θυμίζουν τον πόνο και την χαρά της καθημερινής μας ποίησης.

Μαρία Καραχάλιου

Δημήτρης Στασινόπουλος-Συνδεδήρες

Ο Δημήτρης Στασινόπουλος γεννήθηκε το 1981 στην Αθήνα και μεγάλωσε στο ακριτικό Διδυμότειχο μέχρι να φύγει για σπουδές στην Λάρισα στο, τώρα, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας όπου τελείωσε την Σχολή Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών. Έχοντας ζήσει και εργαστεί στην Ελλάδα, Αγγλία, Γαλλία, έχει εγκατασταθεί μόνιμα στο Βέλγιο όπου εργάζεται ως αρχιτέκτονας πληροφοριακών συστημάτων για έργα των ευρωπαϊκών οργανισμών και προσανατολίζεται σε έργα τεχνητής νοημοσύνης λόγω σχετικών μεταπτυχιακών σπουδών. Η συγγραφή τον βρήκε κατά τις μετακινήσεις του με τα τρένα της Αγγλίας όπου μετέβαινε από το ένα έργο πληροφορικής στο άλλο. Οι μετακινήσεις κρατούσαν ώρες και μέρες επιτρέποντάς του να απομονώνεται και να γράφει μικρές ιστορίες. Μεταβαίνοντας στο Βέλγιο, στα τέλη του 2014, συστήθηκε στην ελληνική θεατρική κοινότητα και άρχισε να συμμετέχει σε θεατρικές παραστάσεις της Ομάδας ΘΕΣΠΙΣ αλλά και να γράφει θεατρικά έργα. Το 2017 έγραψε την *Απόπειρα*, ένα θεατρικό έργο που εκδόθηκε από την Κάπα Εκδοτική στην Αθήνα και παρουσιάστηκε στο κοινό του Βελγίου το 2022 σε σκηνοθεσία του ίδιου. Λόγω της αγάπης του για τον κινηματογράφο, έγραψε και σκηνοθέτησε μια ταινία μικρού μήκους με τίτλο: «Φυσικά» η οποία απέσπασε διακρίσεις σε διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου (ενδεικτικά: SoCal Film Awards, Bridge Fest, Indie Short Fest, Barcelona Planet Film Festival, Reale Film Festival). Επίσης, είναι ο μπαμπάς του Αποστόλη.

Οι *Συνδεδήρες* είναι ένα μονόπρακτο θεατρικό έργο που γράφτηκε το 2023 για το πρώτο θεατρικό αναλόγιο δημιουργών των Βρυξελλών το οποίο διοργανώθηκε από το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι και τον Κύκλο.

Πρόκειται για μια σαρκαστική κωμωδία, στην οποία ο πρόεδρος μιας κατασκευαστικής εταιρείας ενός απομακρυσμένου νησιού της Ελλάδας αντιλαμβάνεται ότι έχει ξεχάσει να στείλει ένα ενημερωτικό βίντεο στο υπουργείο, κινδυνεύοντας να χάσει την επιχορήγηση για την κατασκευή του αεροδρομίου του νησιού. Έτσι, μέσα στην νύχτα, λίγες ώρες πριν τη λήξη της προθεσμίας, συγκαλεί τα στελέχη της εταιρείας σε επείγουσα σύσκεψη στο σπίτι του με στόχο να καταγραφεί το βίντεο. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας εγγραφής οι συνεργάτες του διαπιστώνουν πως συντρέχουν σοβαρά «τεχνικά» προβλήματα, τα οποία μπορούν να τινάξουν το σχέδιο στον αέρα. Η μεγάλη κρίση και οι συγκρούσεις που ακολουθούν αποκαλύπτουν τις «συνδέσεις» των στελεχών καθώς και την «αποσύνδεση» τους από την πραγματικότητα.

Ο Τάσος Νυχάς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1948. Σπούδασε στην Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, (Πτυχίο) στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, Ντέιβις (M.Sc. στην Τεχνολογία Τροφίμων και M.Sc και Ph.D. στην Εδαφολογία) και στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών (Licence Spéciale σε θέματα Περιβάλλοντος). Μετά από μια σχετικά σύντομη καριέρα στην Ελλάδα στον Ιδιωτικό αλλά και στον Δημόσιο Τομέα εργάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το 1982 έως το 2013, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε. Η ενασχόληση του με το θέατρο ξεκίνησε στα τα μαθητικά του χρόνια με σχολικές παραστάσεις και συνεχίστηκε στα φοιτητικά του με φοίτηση στην Δραματική Σχολή «Κώστα Ζαρούκα». Το 1992 έγινε μέλος του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου (ΕΘΕ) και έκτοτε δραστηριοποιείται συνεχώς στις θεατρικές και άλλες εκδηλώσεις της Ομάδας αυτής.

Η γνωριμία του με τον Βασίλη Κατσικονούρη έγινε με το ανέβασμα από το ΕΘΕ του έργου του *Ο Μάκης*, τον Μάρτιο του 2019. Στα διηγήματα του συγγραφέα (εκδόσεις Καστανιώτη) με γενικό τίτλο «Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες» διέκρινε μια έντονη θεατρικότητα και συζήτησε με τον συγγραφέα την πιθανή δραματοποίησή τους.

Στο έργο λοιπόν που παρουσιάζεται στο παρόν «Αναλόγιο» με τον ομώνυμο τίτλο, *Καρό παιδιά, ριγέ πατεράδες* δίνεται με γλυκόπικρο τρόπο η σχέση μεταξύ ενός νέου που γράφει μανιωδώς έχοντας φοβερή επιθυμία να γίνει συγγραφέας και του πατέρα του που προσπαθεί αντίθετα να τον κάνει να δώσει προτεραιότητα στις σπουδές του και το απαραίτητο διάβασμα, θεωρώντας όλο αυτό το γράψιμο περιττό, και επιζήμιο. Αναπόφευκτα επέρχεται σύγκρουση μεταξύ του γιού με τα πρωτοποριακά «καρό» πουκάμισα και του πατέρα με τις παραδοσιακές «ριγέ» πυτζάμες πολύ περισσότερο που ο πατέρας καταλαβαίνει ότι το «πανεπιστημιακό» διάβασμα έρχεται σε δεύτερη μοίρα. Η επιτυχία όμως του νέου συγγραφέα σε ένα ουσιαστικά ασήμαντο λογοτεχνικό διαγωνισμό, αλλάζει τις ισορροπίες και πλέον ο πατέρας επαινεί κρυφά σε τρίτους με υπερηφάνεια τη συγγραφική «δεινότητα» του γιού. Με τα χρόνια έρχεται στο νου του επιτυχημένου πλέον συγγραφέα, η γλυκιά ανάμνηση της μορφής του πατέρα με τις ριγέ του πυτζάμες να παρακολουθεί το γράψιμο του.

Ο Βασίλης Κατσικονούρης γεννήθηκε το 1960 στο Κιλκίς. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάζεται ως καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση. Έγραψε το πρώτο του θεατρικό έργο, το *Εντελώς Αναξιοπρεπές*, το 1990 που βραβεύτηκε το 2001 σε Διεθνή Διαγωνισμό του Ιδρύματος Ωνάση. Ακολούθησαν τα έργα του *Λεπτή Γραμμή*, *Μπάμπουσκα*, *Καλή Τύχη*, που ανέβηκε στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου, *Καλιφόρνια Ντρίμ* το οποίο βραβεύτηκε με το Α΄ Κρατικό Βραβείο θεατρικού έργου και παρουσιάστηκε και αυτό στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου. Το 2006 πήρε το Γ΄ Κρατικό Βραβείο θεατρικού έργου για το έργο του *Η Φανέλα* και το Φεβρουάριο της ίδιας χρονιάς ανέβηκε *Το γάλα* στο Εθνικό θέατρο (Νέα Σκηνή - Θέατρο Χώρα) συνεχίστηκε δε λόγω της μεγάλης του επιτυχίας και την επόμενη περίοδο.

Το έργο αυτό, (που παίχτηκε με μεγάλη επιτυχία και στις Βρυξέλλες το 2014 από την Ομάδα Y-Grec, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά με τους Στέλλα Ανδρουλάκη, Αναστάση Ζαχαριά, Αγγελική Καλλιάνου και Δημήτρη Μαλαφέκα) μεταφέρθηκε και στην Μεγάλη Οθόνη από τον σκηνοθέτη Γιώργο Σιούγα (2011) και σενάριο του ίδιου του συγγραφέα και ουσιαστικά τον καθιέρωσε ως ένα από τους σημαντικότερους Έλληνες Θεατρικούς συγγραφείς.

Άλλα έργα του που ανέβηκαν σε διάφορες σκηνές στην Ελλάδα είναι *Το Μπουφάν της Χάρλεϊ ή πάλι καλά* (2004), *Οι αγνοούμενοι-μια ενδιαφέρουσα ζωή* (2005), *Πήρε τη ζωή στα χέρια της*, (2007), *Εξίλεση-Terra transitionis* (2010), *Ο Μάκης* (2012, που παίχτηκε στις Βρυξέλλες το 2019 από το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, με τον ίδιο στον βασικό ρόλο), *Καγκουρώ* (2014), *Το Καμ Μπακ*, (2017), ενώ έργα του παρουσιάστηκαν στη Γερμανία (2006, Φεστιβάλ Ευρωπαίων Δραματουργών, Βισμπάντεν, Φρανκφούρτη), στο Βελιγράδι (2008-09-10, Belgrade Drama Theatre), στη Βαρσοβία (2009-10, Θέατρο Kamienica) και στην Κύπρο (2007-2009 Ανοιχτό Θέατρο, Θέατρο Διόνυσος και 2009-10 Θέατρο Επίγονοι).

Ο Βασίλης Κατσικονούρης δεν περιορίζεται μόνο στη συγγραφή θεατρικών έργων, αλλά σκηνοθετεί και ό ίδιος έργα του αλλά και έργα άλλων συγγραφέων. Την τρέχουσα σκηνοθετεί ο ίδιος στο Θέατρο του Νέου Κόσμου το έργο του *Ο Μάκης*

Άλλες δραστηριότητες του είναι η μουσική σύνθεση και στιχουργία.